

РЕШЕНИЕ

№ 12899

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2691** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование.

Образувано е по жалба на Й. Б. Ц. действащ чрез своя баща и законен представител Б. И. Ц. против Заповед № 648/25.02.2026 г. на Директор на 43 ОУ „Х. С.“- район И. с която на основание чл.259 ал.1, чл. 258 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 4 , чл. 202, чл. 204, чл. 205 от ЗПУО, уведомително писмо № 127 от 3.02.2026г , мотивирано предложение от класния ръководител вх.№ 2123/ 22.01.2026г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 6 от 11.02.2026г, на Й. Б. Ц. е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2025/2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, поради неспазване на установената форма, а именно грешка в изписване името на адресата, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които се изразявали в несъответствие между открито производство за налагане санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ и реално наложената санкция „преместване в друго училище“, неизслушването му в присъствие на психолог или педагогически съветник, не била уведомена териториалната структура за закрила на детето и липсвали доказателства за участие на представител на ДСП в административното производство. Заповедта не била мотивирана. Твърди също, че вече бил наказан /със санкция „забележка“/ за шест от забележките в електронния дневник които са включени като основание на налагане на процесната санкция. Поддържа неправилна правна квалификация и несъответствие с целта на закона.Позовава се на несправедливост. Моли да се отмени оспорената заповед. Претендира разности.

Ответникът по жалбата- Директор на 43 ОУ „Х. С.“- район И.,гр. С., в с.з лично, в писмени становища и чрез процесуалния си представител изразява подробни съображения за неоснователност на жалбата.Претендира разноси.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С мотивирано предложение внесено в деловодството на училището вх. № 2123 от 22.01.2026г класният ръководител Г. Т. е сезирала ръководството за извършени от ученика Й. Ц. нарушения на 172 ал.1 т.9 и т.10 от ЗПУО и чл.87 ал.1 т.8 и т.9 от Правилника за дейността училището/достъпен на интернет сайта на училището/ за регистрирани в електронния дневник 13 броя забележки на Й. Ц.: Лоша дисциплина – 5 броя, Липса на внимание -3 броя, Неуважение -2 броя, Без подготовка-1 брой, Без домашна работа- 1 брой и Официална забележка- 1брой /л. 24 и сл от делото/.Приложена е и извадка от електронния дневник с посочени 17 броя забележки на Й. Ц. /л. 34 от делото /.

В доклада на класния ръководител /л. 25/ , инкорпориран в мотивираното предложение е посочено, че определените до този момент мерки за обща подкрепа не дават резултат, ученикът продължава да допуска нови забележки и да се държи неуважително и арогантно в часовете.

Въз основа на констатираните нарушения, класният ръководител Г. Т. е предложил на Директора на 43 ОУ на ученика Й. Ц. да бъде наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ по чл. 199 ал.1 т.3 от ЗПУО.

За предложението на класния ръководител, респ. за откритата процедура по налагане на санкция, е уведомен бащата на Й. Ц.- Б. Ц. което е удостоверил на 5.02.2026г с подписа си върху уведомително писмо № 127 от 3.02.2026г . /л. 21/

С писмо изх. № 151 от 10.02.2026г /л. 22 и сл/ директорът на 43 ОУ „Х. С.“ на осн. чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл.64, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование /Приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/ е уведомил АСП, ДСП В. за откритата процедура по налагане на санкция на Й. Б. Ц.. /л.22, л.23/.

На 11.02.2026 г. е проведено заседание на Педагогически съвет, като в дневния ред за заседанието в точка 1 е включено обсъждането на предложение за налагане на санкция на ученика Й. Ц., който към посочената дата има вече 17 броя забележки и с влезли в сила заповеди № 317/ 30.01.2025г, /л. 114/, № 509 от 1.04.2025г /л. 72/ и № 315 от 10.11.2025г /л. 71 /са му налагани санкции „забележка“ - 2 бр., и „предупреждение за преместване в друго училище“ заради неуважително и арогантно отношение към учителите и съучениците си, създаване на конфликтни ситуации, не се подготвя за часовете, разваля дисциплината което води до следването му и от други ученици. По случая е проведена дискусия и направено обсъждане. На заседанието на ПС е присъствал ученика Й.,заедно с баща си Б. Ц.. Ученикът Й. след кратки и лаконични отговори на зададени му въпроси е отговорил, че няма какво да каже /л. 29/. Бащата е посочил , че „ Й. от миналата година смъкна нивото,..... няма какво да кажа, нямам думи просто“.

След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване били подложени предложеното наказание от класния ръководител „предупреждение за преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.3 от ЗПУО/ и предложеното от г-жа И. „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО /л. 29 /. За предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО гласували: 22 за, против 19 и въздържал се 1, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО. Видно

от приложение № 1 , Присъствен лист на учителския колектив на 43 ОУ /л. 32/ на заседанието е присъствал психолога на училището М. Д., посочена и в уведомителното писмо /л.21/ и която ученикът е бил насочен да посещава, вкл и на основание предходните влезли в сила заповеди посочени по-горе с които на осн чл. 199 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПУО са му е наложени санкции „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“. Предвид, че по арг. от чл. 65 НПО психологът е присъствал на заседанието на ПС, то детето е изслушано в негово присъствие. Резултатите от проведеното заседание на ПС са обективирани в представения по делото Протокол № 6 от засед. от 11.02.2026г.

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 6/11.02.2026 г. да се предложи на директора да издаде заповед за налагане на санкция е издадена в срока по чл. 205 ал.1 от ЗПУО оспорената в настоящото производство Заповед № 648/25.02.2026 г. на Директор на 43 ОУ „Х. С.“- район И. с която на основание чл.259 ал.1, чл. 258 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 4 , чл. 202, чл. 204, чл. 205 от ЗПУО, уведомително писмо № 127 от 3.02.2026г , мотивирано предложение от класния ръководител вх.№ 2123/ 22.01.2026г във връзка с решение на Педагогическия съвет – протокол № 6 от 11.02.2026г, на Й. Б. Ц. е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2025/2026 г. за регистрирани 17 броя забележки по поведението и подготовката за учебен час: Лоша дисциплина – 6 броя, Липса на внимание -3 броя, Неуважение -3 броя, Без подготовка-1 брой, Без домашна работа- 2 броя и Официална забележка- 1брой /л.36 и сл от делото/.

Съгласно разпоредбата на чл.205 ал.3 от ЗПУО за издадената заповед ведно с определените с нея дейности за превенция и преодоляване на проблемно поведение по чл. 199 ал.5 ЗПУО е уведомена майката на Й. – Г. С. което е удостоверила с подписа си.

Приложено е заявление от майката на Й. – Г. С. с което е заявила , че тя и детето ще спазват ЗПУО, Правилник за дейността на училището /ПДУ / и Етичен кодекс на училищната общност, което е удостоверила с подписа си на 10.09.2025/л. 38 от делото/.

Видно от извадка от електронния дневник, /л. 44 и сл/ след връчване на уведомителното писмо на 5.02.2026г за откриване процедурата за налагане на санкция до датата на издаване на оспорената заповед е водена кореспонденция с бащата на детето от учители по повод продължаваща и след посочената дата лоша дисциплина, неуважително отношение и неподготовка за часовете от Й.. По делото няма спор, а и са представени влезли в сила заповеди № 317/ 30.01.2025г, /л. 114/, № 509 от 1.04.2025г /л. 72/ и № 315 от 10.11.2025г /л. 71 / с които на Й. са му налагани санкции „забележка“ - 2 бр., и „предупреждение за преместване в друго училище“ . Класният ръководител на ученика с изготвения от него доклад обективиран в мотивираното предложение е уведомил бащата, че въпреки мерките, в т.ч. и наложените предходни санкции „забележка“ – 2 бр и „предупреждение за преместване в друго училище“ в поведението на Й. няма промяна и същите не дават резултат /л. 25 и сл./.

Представен е доклад от психолога на 43 ОУ на М.Д. от 30.01.2026г в който е удостоверила, че е работила с ученика от учебната 2023/ 2024г , но през трите години и въпреки многото срещи вкл. и с родителите на Й. не е имало необходимия резултат. /л. 139-140/

В с.з. на 25.03.2026 г. на основание чл. 15, ал.1 от ЗЗДт. в присъствието на социален работник А. е изслушано детето Й. Ц. което заявява, че не всички наложени му забележки били справедливи, някои били за „неща “ които не са ставали. Според него му пишели забележки „заради миналата година“ и явно от тогава учителите започнали да го гледат по различен начин. Детето е категорично, че някои от забележките били наложени неоснователно, „за някои неща го натопявали“. Излага, че е ходил при училищния психолог.

На осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДт представителят на ДСП С. /на чиято територия е настоящия

адрес на детето/ социален работник А. в с.з. на 25.03.2026г заявява, че знае за предишно наложена санкция на детето, по повод на което е провеждан разговор с него и майката. Според социалния работник при изслушването на детето от съда, то говорело искрено.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок по арт. от чл.149, ал.1 АПК.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.203, ал.1 от ЗПУО и чл.68 от НПО. Във връзка с наведените доводи, че е налице грешка в изписване името на адресата, което опорочавало формата ѝ, действително в оспорената заповед към трите имена на адресата на акта е изписано с малки букви „ковачев“. Очевидно е , че се касае за техническа грешка и това не може да обуслови отмяна на заповедта на това основание, тъй като индивидуализиращи белези на едно лице са неговите три имена, които са изписани правилно, а и жалбоподателят се е разпознал като адресат на акта, от което следва да се приеме, че адресата на акта е посочен и няма основание за отмяната на заповедта само на това основание.

Процедурата за налагане на санкции по реда на Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ е подробно разписана в Глава IX, Раздел III "Санкции на учениците" от същия закон, както и в Наредбата за приобщаващото образование, /приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/. Същите са възпроизведени и в Правилника за дейността на училището за 2025/ 2026г /л. 92 и сл/. Видно от изложената по-горе фактическа обстановка за откриване на процедурата по налагане на санкция на Й. Ц. надлежно е уведомен единият от родителите – бащата Б. Ц. /чл.204 ал.1 от ЗПУО/, както и АСП, ДСП В. като териториална структура, ангажирана с охрана правата на детето. /чл.204, ал.1 от ЗПУО/л. 22/. На заседанието на ПС, проведено на 11.02.2026 г., предложения за санкциониране Й. е изслушан от членовете на съвета в присъствието на баща си. Ученикът Й. след кратки и лаконични отговори на зададени му въпроси е отговорил, че няма какво да каже /л. 29/. Бащата е посочил , че „ Й. от миналата година смъкна нивото,..... няма какво да кажа, нямам думи просто“. Предвид, че по арт. от чл. 65 НПО психологът е присъствал на заседанието на ПС, то детето е изслушано в негово присъствие. /Видно от приложение № 1 , Присъствен лист на учителския колектив на 43 ОУ /л. 32/ на заседанието е присъствал психолога на училището М. Д., посочена и в уведомителното писмо /л.21/ и която ученикът е бил насочен да посещава . Като се съобрази че уведомителното писмо за откриване процедурата за налагане на санкция е връчено на бащата на 5.02.2026г, то несъмнено това изслушване е извършено в хода на административната процедура по налагане на процесната санкция. Спазено е изискването на чл.204, ал.3 изр. второ от ЗПУО детето да бъде изслушано в присъствие на психолога. След връчване на уведомителното писмо е предоставена възможност за изразяване на становище относно отразените в мотивираното предложение и съдържащия се в него доклад на класния ръководител допуснати нарушения, поради което съдът намира, че е спазена разпоредбата на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от Закона. Релевантно е в случая, че ученикът е бил поканен за изслушване. Негов е избора дали да се възползва от това право като развие подробно становището си, или да отговаря кратко и лаконично единствено на зададените му въпроси и да отговори , че „няма какво да кажа“. Правата на ученика не са нарушени, тъй като същият е изслушан на ПС в присъствието на директора, училищният психолог и баща му. /чл. 65 ал.1 и ал.2 от НПО/.

При това положение съдът намира, че са спазени разпоредбите на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от ЗПУО. След проведеното обсъждане и след изслушването на ученика и неговия родител, на гласуване били подложени предложената санкция от класния ръководител „предупреждение за преместване в друго училище“ /чл.199 ал.1 т.3 от ЗПУО/ и предложеното от г-жа И. /л.29/ „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО. За предложението „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 от ЗПУО гласували: 22 за, 19 против и въздържал се 1, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.4 ЗПУО с оглед изискването на чл.203 от ЗПУО и чл.65 от НПО. Като е възприел предложението на ПС директорът е издал процесната заповед.

Противно на доводите на жалбоподателя, ПС не е бил обвързан от предложението на класния ръководител за налагане наказание „предупреждение за преместване в друго училище“. Същото е било подложено на гласуване, но не е събрало нужния брой гласове. Прието е другото предложение на г-жа И., а именно санкцията „преместване в друго училище.“ Именно предложението на ПС е определящо за вида на санкцията, наложена със заповед на директора /по арг. от чл.203 ал.1 от ЗПУО/, а не предложението на отделни членове на съвета. В тази връзка са неоснователни доводите в жалбата, че е нарушено правото на защита поради несъответствие между откритото производство за налагане санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ и реално наложената санкция „преместване в друго училище. Несъмнено е налице уведомяване за откритата процедура по налагане на санкция по чл. 199, ал. 1 ЗПУО ,с което е изпълнено изискването на чл. 204 ЗПУО, а предложението каква конкретна санкция да бъде наложена се взема в хода на административното производство в случая по предложение на ПС. Налице са и категорични доказателства, че за откритата процедура по налагане на санкцията е уведомена съответната териториална структура за закрила на детето. Санкцията е наложена за срок до края на учебната 2025/2026 г. с което е изпълнено изискването на разпоредбата на чл. 202, ал. 1 и ал. 2 от ЗПУО, съгласно която санкциите са срочни като срокът на санкцията е до края на учебната година. Преди да наложи наказанието ответникът е положил необходимите усилия да събере нужната информация за установяване на обективните факти във връзка с нарушенията, по повод което жалбоподателят е санкциониран.

Що се касае до наведеното, че не е присъствал социален работник от ДСП при изслушването на детето /арг от чл. 65 ал.1 изр второ от НПО/ , то релевантно е в случая, че с писмо изх. № 151 от 10.02.2026г /л. 22 и сл/ директорът на 43 ОУ „Х. С.“ на осн. чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл.64, ал.1 от Наредбата за приобщаващото образование /Приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/ е уведомил АСП, ДСП В. за откритата процедура по налагане на санкция на Й. Б. Ц.. /л.22, л.23/. Изпълнено е закононото изискване на чл. 204 ал.1 от ЗПУО за уведомяване на съответната териториална структура за закрила на детето. Това , че не е присъствал социален работник на изслушването /арг от чл. 65 ал.1 изр второ от НПО/ не означава допуснато нарушение от категорията на съществениите, тъй като е несъмнен факта на информираност на ДСП "В." за образуваното производство и неговия ход, и присъствието на социален работник на изслушването не би довело до различен резултат в завършващия производството по налагане на процесната санкция административен акт. Виж Р № 8141 ОТ 25.07.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 4770/2025 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 11013 ОТ 06.11.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 7446/2025 Г., V

ОТД. НА ВАС и др

На следващо място, фактическите основания се съдържат отделно от акта в предхождащи издаването му документи, а именно цитираните по –горе мотивирано предложение, доклад на класен ръководител, извадки от електронен дневник-ученическа книжка, удостоверяващи регистрирани забележки, проведени консултации и разговори с родител относно поведението на ученика и дисциплината в училище , предходни влезли в сила заповеди с които на осн чл. 199 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПУО са наложени на ученика санкция „забележка“- 2 бр и „предупреждение за преместване в друго училище“. Изрично е описано в какво се изразяват забележките по поведението и подготовката за учебен час и на кои дати: Лоша дисциплина – 6 броя, Липса на внимание -3 броя, Неуважение -3 броя, Без подготовка-1 брой, Без домашна работа- 2 броя и Официална забележка- 1брой /л.36 и сл от делото/. Отделно от това, текста на приложената правна норма съдържа обуславящите го фактически обстоятелства, чието наличие е несъмнено установено. Също жалбоподателят в жалбата не оспорва извършването на нарушенията за които е санкциониран. В с.з при изслушването му поддържа, че някои от забележките са неоснователно наложени му, били го нарочили. Доводите му се свеждат най-общо казано до формални нарушения на процедурата. Мотивите могат да бъдат изложени отделно от административния акт и не е необходимо да съвпадат по време с издаването му. Възможно е мотивите да предхождат постановяването на акта и да се съдържат в други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт. В конкретният случай оспорваната заповед е издадена на основание подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт / в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. В предложението на класния ръководител са описани нарушените норми на чл.87 ал. 1 т. 8 и т.9 от ПДУ вр с чл. 172 ал.1 т.9 и т.10 от ЗПУО, с който жалбоподателят чрез родител на 10.09.2025г несъмнено е запознат което е удостоверил с подписа си /л. 38/ . На тази дата е запознат освен с ПДУ и с Етичния кодекс. Следва да се отбележи изрично, че жалбоподателят не е оборил релевантните за отговорността му факти относно вменените му провинения, т.е. установените нарушения посочени по-горе е несъмнено. Ясно е също с какво са свързани забележките. Изрично както в доклада /мотивираното предложение / на класния ръководител, така и в извадките от електронния дневник е посочено, че са регистрирани в електронния дневник към датата на издаване на заповедта 17 броя забележки / към датата на предложението на класния ръководител са били 13 броя/. Описано е в какво се изразява поведението и отношението на ученика към учебния процес по всяка една забележка. Причините за наказанието са изброени като констатация, съдържа се в други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи и в тяхната съвкупност, и представляват фактическото основание,

съответстващи на посоченото в заповедта правно основание, което е мотивирало административният орган да вземе решението си. Ето защо, съдът намира, че оспореният акт не страда от порок по чл.59, ал.2 т.4 АПК и чл.205, ал.2 от ЗПУО. При тези данни правата на участие и защита на ученика не са били засегнати при издаването на заповедта, защото фактическите основания за налагането на наказанието са му били известни и му е била предоставена възможност да се защити срещу тях както в хода на адм. производство, за чието провеждане е бил уведомен, а също така и в хода на настоящото съдебното производство.

Ответникът е наложил на Й. Ц. санкцията „преместване в друго училище“, която според чл.200, ал.4 от ЗПУО се налага за тежки или системни нарушения. Законът за предучилищното и училищното образование не съдържа легални определения за "системни" и за "тежки" нарушения. Обичайно в практиката се приема, че системност е налице при извършване на три или повече нарушения в период от една година. Тежки са нарушенията, които имат значително негативно въздействие върху отделни лица и/или обществото като цяло. В случая е несъмнено наличието на системни нарушения, което се извежда и от предходните влезли в законна сила Заповеди № 317/ 30.01.2025г, /л. 114/, № 509 от 1.04.2025г /л. 72/ и № 315 от 10.11.2025г /л. 71 / с които на Й. са му налагани на осн чл. 199 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПУО санкции „забележка“ - 2 бр., и „предупреждение за преместване в друго училище“ , отново за непристойно и неуважително поведение относно учебния процес, към учителите и учениците, тоест за същите по вид нарушения. Фактът, че със Заповед № 315 от 10.11.2025г на директора /тоест от преди около три месеца преди издаване на процесната заповед/ на жалбоподателя е било наложена санкция в рамките на същата учебна година, за нарушения на задълженията на ученика, установени в закона и в Правилника на училището, безспорно сочи на системност в поведението на ученика. На системност в поведението на ученика сочат и влезли в сила заповед № 317 от 30.01.2025г с която на ученика е наложена санкция „забележка“ и заповед № 509 от 1.04.2025г на директора на 43 ОУ с която на ученика е наложена на осн чл. 199 ал.1 т.3 ЗПУО санкция „предупреждение за преместване в друго училище“, макар и релевантни към предходната учебна година. В рамките приблизително на една календарна година /две последователни учебни / на ученика са налагани три санкции /влезли в сила/- „забележки“- 2 броя и „предупреждение за преместване в друго училище“, за нарушения ПДУ и процесната, поради най-общо казано за лоша дисциплина, неуважение. Във времето след като са му били наложени предходните санкции, ученикът не е коригирал поведението си и е извършил множество нарушения на задълженията, установени в чл. 172 ЗПУО и в Правилника за дейността на училището, които сочат на системност по смисъла на чл. 200, ал. 4 ЗПУО. Предходно наложените му санкции и продължаващото поведение след това навежда на извод за системност. Ученикът системно не е спазвал правилата за поведение в учебно заведение. Демонстрирал е

неуважително поведение към учителите и съучениците си. Всички обстоятелства са обсъдени на проведеното заседание на педагогическия съвет, в присъствието на ученика, неговия баща и психолога. За преценката на нарушението като тежко следва да се вземат предвид смекчаващи и отегчаващи обстоятелства с оглед конкретният случай. Посочи се, че в ЗПУО и в Наредбата няма легално определение и за понятието "тежки нарушения". Понятието "тежко нарушение" е оценъчно понятие и макар законодателят да не е дал легално определение, то е предвидено като основание за налагане на санкцията "преместване в друго училище". В чл.201 ал.2 от ЗПУО е предвидено, че видът на санкцията се определя, като се отчитат причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта му, както и възрастовите и личностните особености на ученика. Както се посочи по-горе релевантните за отговорността на жалбоподателя факти не бяха опровергани в настоящото производство. Безспорно неуважителното и арогантно поведение на Й., което е било основание за налагане и на предходни санкции, както и продължаващо и след това, представлява нарушение на задължението по чл. 172 ал.1 т.9 т.10 т.11 от ЗПУО, а именно т. 9. да спазват правилата за поведение в паралелката и в училището; т.10. да спазват правилника за дейността на институцията; т.11. да не възпрепятстват със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове; и чл.87 ал.1 т.8 и т.9 от ПДУ. Извършените от ученика нарушения също така подронват и доверието и авторитета на училището, в което Й. е ученик. Факта на извършени нарушения на дисциплината, неуважение към учители, несериозно отношение към учебния материал продължаващо и след предходните три заповеди за налагане на санкция „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“ за същите по вид нарушения категорично сочи на безкритично поведение. Й. по никакъв начин не осъзнава случилото се като изключително укоримо, а постъпките му и след /въпреки/ предходните санкции „забележки“ и „предупреждение за преместване в друго училище“, навежда на извод за умишлено и преднамерено поведение. Й. не осъзнава грешките си и е склонен да обвини другите, за да оправдае постъпките си. В Й. преобладава усещане за безнаказаност, счита, че е несправедливо нарочен. С оглед възрастовата си зрялост, жалбоподателят напълно е осъзнавал провиненията си и несериозното си поведение и отношение към процеса на обучение. Наказанието се налага както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. Наред с това е необходимо и с оглед липсата на оценка за нередността на постъпките. Наложеното наказание е еквивалентно на допуснатите нарушения. Жалбоподателят не обори констатациите по преписката. Безспорно регистрираните 17 забележки относно изключително несериозно поведение и отношение в процеса на обучение, обуславят налагане на санкцията. В обобщение,

липсата на промяна в поведението на Й. след предходно наложената му санкция „забележка “ в рамките на същата учебна година и санкции „забележка“ и „предупреждение за преместване в друго училище“ в предходната учебна година /но в рамките приблизително на една календарна година / и след заседанието на ПС на 11.02.2026г /от л. 44 и сл се установява, че и след връчване на уведомителното писмо на 5.02.2026г и след заседанието на ПС на 11.02.2026г до датата на издаване на оспорената заповед е продължила да се води кореспонденция с бащата на детето от учители по повод лоша дисциплина, неуважително отношение и неподготовка за часовете от Й., / сочи на безкритично поведение. Й. по никакъв начин не осъзнава проблемната ситуация, счита , че е „несправедливо нарочен“, не е положил усилия да промени поведението си, а постъпките му навеждат на извод за умишлено и преднамерено поведение.

Във връзка с доводите, че за част от нарушенията /шест от забележките в ел. дневник/ ученикът вече наказан с предходната влязла в сила Заповед № 315 от 10.11.2025г на директора, то това не обуславя незаконосъобразност на процесната заповед, тъй като тя се основава и на нови фактически основания, а именно забележки „лоша дисциплина“ по английски език- 29.10., по БЕЛ-18.12, 19.01.2026г, по физическо възпитание и спорт 30.01, забележка „липса на внимание“ – английски език 8.01.2026г, забележка „неуважение“ по изобразително изкуство- 5.02.; забележка „без подготовка“ по технологии и предприемачество-10.12., забележки „без домашна работа“ по математика -10.12., математика ИУЧ- 29.01.2026г, официална забележка по биология и здравно образование -21.11. Посочените забележки не са включени като основание за налагане на предходната санкция със Заповедта № 315 от 10.11.2025г. Същите са достатъчни да обосноват налагането на процесната по вид санкция "преместване в друго училище“. Не е налице нарушение забраната по чл. 201 ал.1 изр първо от ЗПУО , според която за едно нарушение не може да бъде наложена повече от една санкция по чл. 199, ал. 1.

На следващо място, въпреки наложените с предходните заповеди три санкции /2 бр. „забележка“ и 1бр. „предупреждение за преместване в друго училище“ /за същите по вид провинения /чл. 172 ал.1 т.9, т.10 и т.11 от ЗПУО/ в рамките на една календарна година /две последователни учебни/и дадената му възможност от директора на 43 ОУ да се поправи и осъзнае грешките си, Й. демонстративно е показал липсата на страх от всякакви наказания. Усещането му за безнаказаност е мотивирало поведението му, което е непристойно и показва арогантно отношение към преподаватели и съученици. Заявеното от жалбоподателя пред ПС, че няма какво да каже и пред съда, че „бил нарочен и за някои неща несправедливо обвинен“ сочи на опит за отхвърляне на собствената отговорност. В случая не са налице смекчаващи обстоятелства, тъй като няма данни дори за извинение от страна на ученика и опити да поправи поведението си. Ученикът не е

изразил съжаление за постъпките си и липсва усещане за вина. Като отегчаващо обстоятелство е общото мнение на учителския колектив, че Й. не спазва дисциплината, изключително стресира, проявява умишлена наглост и арогантност. Поведението на Й. е неуправляемо. Наказанието се налага както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. С оглед изложеното съдът приема, че наложеното наказание съответства на тежестта на нарушението и на целта на закона. Наред с това е необходимо и с оглед демонстрираната липса на оценка за нередността на постъпките. Поради това преместването на детето в друго училище, освен че може да има превантивно действие, може да подпомогне самия него като попадне в друга среда и при други преподаватели и педагози, които да намерят различен подход към детето и осигурят възможност същото да разгърне поведенческите си и комуникативни си способности. Предприетата санкция е пропорционална, т.е. съответства на значимостта на заложените общественозначими цели за лична и генерална превенция. Наложено наказание е еквивалентно на допуснатите нарушения. Процесната заповед е издадена на относими правни и приложими правни основания.

На следващо място според чл. 199, ал. 1 от ЗПУО на учениците се налагат санкции след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната им мотивация и за преодоляване на проблемното поведение, което се явява задължителна предпоставка преди предприемане на действия по издаване на акт за санкциониране на съответния ученик. По арг. от чл. 199 ал.1 от ЗПУО задължителна предпоставка при налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. Дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученик са регламентирани /конкретно изброени/ в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование По адм. преписка и по арг. от чл. 68 ал.2 от НПО изрично в процесната заповед са посочени конкретно предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, които не са дали резултат /да посещава училищния педагог, да дежури на входа на училището преди учебните часове до 13.02.2026, да следи за чистотата в класната стая /. Налице са и данни, че е търсено съдействието на родителите във връзка с конкретните проблемни ситуации. Тоест, налице са данни за предприети действия във връзка с поддържаното проблемно поведение на Й.. Въпреки предприетите мерки същите не са дали резултат. Посочените дейности са извършени преди налагане на процесната санкция. Също в съответствие с чл. 199 ал.5 от ЗПУО и чл. 68 ал.2 от НПО с процесната заповед са определени дейности за ученика за превенция и преодоляване на проблемно поведение.

Посочи се по-горе, че релевантните за отговорността на жалбоподателя факти не бяха провергани в настоящото производство. Безспорно регистрираните забележки /които не се обхващат от предходната заповед за налагане на санкция/ относно несериозно поведение и отношение в процеса на обучение, обуславя налагане на санкцията „преместване в друго училище“ по чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. На ответника се дължат разноски по арг. от чл.143 ал.3 от АПК в размер на 600 евро заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Й. Б. Ц. действащ чрез своя баща и законен представител Б. И. Ц. против Заповед № 648/25.02.2026 г. на Директор на 43 ОУ „Х. С.“- район И., [населено място].

ОСЪЖДА Й. Б. Ц. действащ чрез своя баща и законен представител Б. И. Ц. да заплати на 43 ОУ „Х. С.“- район И., [населено място] сумата от 600 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

съдия